

Výběr z literatury

1. Bach, Johann Sebastian: Die Kunst der Fuge. (*Umění fugy.*) Leipzig, Peters 1953.
2. Týž: Dvojhlasé invence a tříhlasé symfonie. Praha, Orbis 1953.
3. Týž: Temperovaný klavír I, II. Praha, Orbis 1950.
4. Hůla, Zdeněk: Nauka o kontrapunktu. Praha, Supraphon 1985.
5. Jiráček, Karel Boleslav: Nauka o hudebních formách. Praha, Panton 1985 (kap. *Formy kontrapunktické*).
6. Keller, Hermann: Die Klavierwerke Bachs. (*Bachova klavírní díla.*) Leipzig, 1950.
7. Týž: Die Orgelwerke Bachs. (*Bachova varhanní díla.*) Leipzig, 1948.
8. Pazdírkův hudební slovník naučný I. Brno, O. Pazdírek 1929 (hesla: *Církevní tóniny, Doprovázející hlasy, Dvojitá fuga, Fuga, Heterofonie, Chorál, Chorální předehra, Imitace, Inverse, Kánon, Kontrapunkt, Kvintová záповěd', Madrigal, Motet, Passacaglia, Pohyb, Polyfonie, Ricercar, Vedení hlasů aj.*).
9. Poš, Vladimír: Nauka o hudebních formách. Praha, SHV 1961 (kap. *Formy kontrapunktické*).
10. Sikorski, Kazimierz: Kontrapunkt I – III. Kraków 1957.
11. Snížková, Jitka: Česká vokální polyfonie. Praha, Supraphon 1969.
12. Suchoň, Eugen: Teorie kontrapunktu pro posluchače DS na PI (překlad ze slovenštiny). Praha, SPN 1962.
13. Šín, Otakar: Nauka o kontrapunktu, imitaci a fuze. Praha, II. vyd. Fr. A. Urbánek a synové 1945.
14. Ursprung, Otto: Die katholische Kirchenmusik. (*Katolická chrámová hudba.*) Potsdam 1931.
15. Vanický, Jaroslav: Umění vokální polyfonie. Praha, SNKLHU 1955.